

Sygn. akt II CZ 35/14

POSTANOWIENIE

Dnia 7 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

SSN Anna Owczarek

w sprawie z wniosku I. T. i I. W. - następców prawnych M.W.
przy uczestnictwie PKP Polskie Linie Kolejowe Spółki Akcyjnej z siedzibą
w W. oraz Skarbu Państwa - Starosty P.
o zasiedzenie ,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 sierpnia 2014 r.,
zażalenia wnioskodawczyni I. T.
na postanowienie Sądu Okręgowego w P.
z dnia 18 listopada 2013 r.,

1. oddała zażalenie;

**2. zasądza od I. T. na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 2.700,- (dwa tysiące
siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2012 roku Sąd Rejonowy odrzucił apelację M. W. od postanowienia z dnia 20 września 2012 r. oddalającego jej wniosek o stwierdzenie zasiedzenia bliżej opisanej nieruchomości jako złożoną po upływie ustawowego terminu, a następnie postanowieniem z dnia 7 marca 2013 r. przywrócił wnioskodawczyni termin do wniesienia apelacji. Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 18 listopada 2013 roku odrzucił jednak apelację M. W., stwierdzając brak podstaw do przywrócenia uchybionego terminu. W złożonym na to orzeczenie zażaleniu następczyni prawna wnioskodawczyni I. T. zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 373 w zw. z art. 370 k.p.c. oraz art. 168 k.p.c. i wniosła o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wbrew zarzutowi zażalenia nie doszło do naruszenia art. 373 w zw. z art. 370 k.p.c. przez odrzucenie apelacji przez Sąd Odwoławczy, albowiem w ramach swojej kognicji jest on uprawniony do zbadania zasadności przywrócenia przez Sąd pierwszej instancji uchybionego terminu do złożenia środka odwoławczego. Odmienne oceniając przesłanki przywrócenia terminu do złożenia apelacji Sąd ten nie dopuścił się naruszenia 168 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. przewidującego, że jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. Ugruntowane na tle art. 168 k.p.c. orzecznictwo i doktryna zgodnie wskazują, że brak winy w niedokonaniu w terminie czynności procesowej podlega ocenie z uwzględnieniem wszystkich okoliczności danej sprawy w sposób uwzględniający obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy (por. postanowienie SN z dnia 14 stycznia 1972 r., III CRN 448/71, OSPiKA 1972, z. 7-8, poz. 144). Wnioskodawczyni, będąc prawidłowo pouczone o terminie i sposobie złożenia apelacji, uchybiła temu terminowi wskutek własnego niedbalstwa z uwagi na, jak to sama przyznała, przekazanie osobie, która na jej zlecenie sporządziła apelację, błędnej informacji o dacie doręczenia wnioskodawczyni odpisu postanowienia z uzasadnieniem. Skarżąca nie wykazała więc, że przyczyną uchybienia terminu były okoliczności niezależne od M. W. czy

też nadzwyczajne. W świetle zaś utrwalonego poglądu orzecznictwa i doktryny możliwość przywrócenia terminu wyłączają nawet takie zachowania, którym można przypisać charakter lekkiego niedbalstwa (por. orzeczenie SN z 9 sierpnia 1974 r., II CZ 149/74, OSPiKA 1975, nr 2, poz. 39).

W tej sytuacji zażalenie podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.). O kosztach postępowania zażaleniowego na rzecz uczestnika postępowania, który wniósł w ustawowym terminie odpowiedź na zażalenie, orzeczono na podstawie art. 520 § 3 w związku z art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c.